

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 1.10.2026
COM(2026) 515 final

2026/0292 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller förlängningen av tillämpningsperioden för det frivilliga förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa varor och tillhandahållande av tjänster som är känsliga för bedrägerier och mekanismen för snabba insatser mot mervärdesskattebedrägeri

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Syftet med detta förslag till direktiv om ändring av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (*mervärdesskattedirektivet*) är att förlänga 1) medlemsstaternas möjlighet att tillämpa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet för att bekämpa förekommande bedrägerier vid leverans av varor och tillhandahållande av tjänster i enlighet med artikel 199a.1 i mervärdesskattedirektivet och 2) möjligheten att använda mekanismen för snabba insatser i enlighet med artikel 199b i mervärdesskattedirektivet för att bekämpa bedrägerier genom att tillämpa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet i mycket specifika fall.

Som allmän regel anges i artikel 193 i mervärdesskattedirektivet att mervärdesskatt ska betalas av den beskattningsbara person som utför en beskattningsbar leverans av varor eller ett beskattningsbart tillhandahållande av tjänster. Som en avvikelse gör förfarandet för omvänd betalningsskyldighet det möjligt att utse mottagaren av leveransen som betalningsskyldig för den mervärdesskatt som ska betalas. Enligt detta förfarande för omvänd betalningsskyldighet tas inte mervärdesskatt ut av leverantören, utan redovisas av kunden (en beskattningsbar person) i dennes mervärdesskattedeklaration. Denna mervärdesskatt får sedan dras av i samma mervärdesskattedeklaration, och därför blir resultatet oförändrat för kunden, om personen har full avdragsrätt.

Förfarandet för omvänd betalningsskyldighet används för att bekämpa bedrägerier, särskilt gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag (MTIC-bedrägeri). Denna form av bedrägeri förekommer när ett företag köper varor, som transporteras eller avsänds från en annan medlemsstat, genom en leverans undantagen från mervärdesskatt och sedan säljer dem vidare och inkluderar mervärdesskatt på fakturan till kunden. När företaget tagit emot mervärdesskattebetalningen från kunden försvinner företaget innan det har betalat in mervärdesskatten till skatteförvaltningarna. Samtidigt kan kunden, som agerat i god tro, vanligtvis dra av den mervärdesskatt som denne betalat till leverantören i sin mervärdesskattedeklaration.

Förfarandet för omvänd betalningsskyldighet, som grundar sig på artikel 199a i mervärdesskattedirektivet, gör det möjligt för medlemsstaterna att bekämpa bedrägerier via skenföretag i de på förhand fastställda känsliga områden där de vanligtvis förekommer på deras territorium. Tillämpningen av artikel 199a är frivillig för medlemsstaterna. När leverantörerna är skyldiga att använda förfarandet för omvänd betalningsskyldighet för dessa inhemska leveranser kan de inte debitera mervärdesskatt på sina fakturor. De kan därefter inte få betalt för mervärdesskatt från kunden och dessa leverantörer kan följaktligen inte försvinna med det mottagna mervärdesskattebeloppet. Mekanismen för snabba insatser i artikel 199b i mervärdesskattedirektivet är en exceptionell åtgärd som ger medlemsstater möjlighet att i tvingande, brådskande fall snabbt införa ett tillfälligt förfarande för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster i sektorer där plötsligt och omfattande bedrägeri har förekommit och som inte förtecknas i artikel 199a i mervärdesskattedirektivet. Detta förfarande är exceptionellt och extremt snabbt, eftersom kommissionen måste reagera inom en månad, antingen med ett negativt yttrande eller genom att skriftligen till den berörda medlemsstaten bekräfta att den inte motsätter sig åtgärden. Medlemsstaten får anta den särskilda åtgärden enligt en mekanism för snabba insatser från och med dagen för mottagandet av denna bekräftelse. Genom att använda mekanismen kan

medlemsstaterna minska den period som i vanliga fall krävs för godkännande av avvikelser enligt artikel 395 i mervärdesskattedirektivet, som kan ta upp till sex månader. En sådan avvikelse kräver ett förslag från kommissionen och ett enhälligt antagande av rådet.

Artikel 199a i mervärdesskattedirektivet infördes¹ för perioden 2010 fram till den 30 juni 2015 och förlängdes för första gången², med ändringar, till den 31 december 2018. Artikel 199b i mervärdesskattedirektivet infördes³ för perioden 2013 fram till den 31 december 2018. Båda artiklarna 199a och 199b i mervärdesskattedirektivet förlängdes⁴ därefter till och med den 30 juni 2022 för att datumet skulle sammanfalla med det datum då det så kallade slutgiltiga mervärdesskattesystemet, ett enklare och bedrägerisäkert system för varuhandel inom unionen, skulle träda i kraft⁵. Eftersom förhandlingarna om detta slutgiltiga system fortfarande pågick vid denna tidpunkt och mot bakgrund av en tidigare rapport från kommissionen om effekterna av nämnda artiklar⁶, förlängdes åtgärderna på nytt till och med den 31 december 2026⁷. Dessa förhandlingar ledde dock inte till någon överenskommelse, och kommissionen drog slutligen tillbaka sina förslag inom ramen för sitt arbetsprogram för 2025⁸.

Under tiden, och i enlighet med handlingsplanen för beskattning⁹, utarbetade kommissionen ett paket för modernisering av mervärdesskatten, med beaktande av de möjligheter som den digitala tekniken erbjuder under rubriken ”Mervärdesskatt i den digitala tidsåldern”. Detta paket, som antogs av rådet den 11 mars 2025¹⁰, innehåller tre olika delar, varav en är de så

¹ Rådets direktiv 2010/23/EU av den 16 mars 2010 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt beträffande frivillig och tillfällig tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa tjänster som är känsliga för bedrägeri (EUT L 72, 20.3.2010, s. 1).

² Rådets direktiv 2013/43/EU av den 22 juli 2013 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller en frivillig och tillfällig tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa varor och tjänster som är känsliga för bedrägeri (EUT L 201, 26.7.2013, s. 4).

³ Rådets direktiv 2013/42/EU av den 22 juli 2013 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller en mekanism för snabba insatser mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 201, 26.7.2013, s. 1).

⁴ Rådets direktiv (EU) 2018/1695 av den 6 november 2018 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller perioden för frivillig tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa varor och tjänster som är känsliga för bedrägerier och mekanismen för snabba insatser mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 282, 12.11.2018, s. 5).

⁵ Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG för harmonisering och förenkling av vissa regler i mervärdesskattesystemet och om införande av ett slutgiltigt system för beskattning av handel mellan medlemsstaterna (COM(2017) 569 final).

Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller införandet av de detaljerade tekniska bestämmelserna för driften av det slutgiltiga mervärdesskattesystemet för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna (COM(2018) 329 final).

⁶ Rapport från kommissionen till rådet och Europaparlamentet av den 8 mars 2018 om effekterna av artiklarna 199a och 199b i rådets direktiv 2006/112/EG på bedrägeribekämpning (COM(2018) 118 final).

⁷ Rådets direktiv (EU) 2022/890 av den 3 juni 2022 om ändring av direktiv 2006/112/EG vad avser förlängningen av tillämpningsperioden för det frivilliga förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa varor och tillhandahållande av tjänster som är känsliga för bedrägerier och mekanismen för snabba insatser mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 155, 8.6.2022, s. 1).

⁸ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 11 februari 2025 – *Kommissionens arbetsprogram 2025*, COM(2025) 45 final.

⁹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet – *En handlingsplan för rättvis och enkel beskattning till stöd för återhämtningsstrategin*, COM(2020) 312 final.

¹⁰ Se [Adoption of the VAT in the Digital Age package - Taxation and Customs Union](#).

kallade kraven på digital rapportering. Enligt denna del kommer gränsöverskridande transaktioner i EU avseende både varor och tjänster senast i juli 2030 att kräva digital rapportering i nära realtid för beskattningsbara personer, i kombination med obligatorisk användning av strukturerade elektroniska fakturor i ett standardiserat EU-format. Detta kommer att kombineras med medlemsstaternas inhemska rapporteringsskyldigheter för digitala transaktioner i realtid, som de redan har eller kommer att utarbeta (som måste anpassas till EU:s standarder senast den 1 januari 2035). Skattemyndigheterna kommer därefter att ha tillgång till transaktionsbaserad information, inklusive bankuppgifter, från och med juli 2030 via det så kallade centrala Vies, ett nytt och centraliserat nav för gränsöverskridande rapportering online och identifiering av skattskyldiga. Detta kommer att göra det möjligt för medlemsstaterna att intensifiera kampen mot bedrägerier, särskilt MTIC-bedrägerier. Samtidigt gör paketet det möjligt för medlemsstaterna att redan från och med 2025 införa inhemska e-faktureringskyldigheter, eventuellt kompletterade med en rapporteringsskyldighet, och därmed kan samma typ av information omfattas som för inhemska leveranser.

Till dess att ett sådant system har införts från och med den 1 juli 2030 är det rimligt och klokt att förlänga tillämpningen av artiklarna 199a och 199b i mervärdesskattedirektivet i syfte att behålla dessa åtgärder, även om de avviker från de allmänna principerna för mervärdesskatt.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Som förklarats är tidpunkten för förlängningen av artiklarna 199a och 199b i mervärdesskattedirektivet förenlig med att kraven på digital rapportering börjar tillämpas som en del av paketet om mervärdesskatte regler för den digitala tidsåldern.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Artikel 199a i mervärdesskattedirektivet omfattar genom förfarandet för omvänd betalningsskyldighet bland annat EU:s handel med utsläppsätter för växthusgaser (EU:s utsläppshandelssystem). Med tanke på de belopp som det handlar om är det viktigt att utsläppshandelssystemet skyddas ytterligare mot mervärdesskattebedrägeri, särskilt mot bakgrund av utvidgningen till det så kallade utsläppshandelssystemet för byggnads- och vägtransportsektorerna.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Genom direktivet ändras mervärdesskattedirektivet på grundval av artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Eftersom förslaget innebär en förlängning av tillämpningen av vissa bestämmelser i direktivet krävs en ändring av mervärdesskattedirektivet.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Enligt subsidiaritetsprincipen i artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen får åtgärder vidtas på unionsnivå endast i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Målet att bekämpa bedrägeri genom tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet och möjligheten att använda mekanismen för snabba insatser för att bekämpa plötsligt och omfattande bedrägeri uppnås bäst på unionsnivå och den särskilda rättsliga grunden för detta finns i mervärdesskattedirektivet. För en förlängd tillämpning av dessa åtgärder krävs därför en ändring av mervärdesskattedirektivet.

- **Proportionalitetsprincipen**

Eftersom åtgärderna är frivilliga och tillfälliga står förslaget i proportion till det eftersträvade målet, vilket består i att bekämpa bedrägeri vid vissa leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster och hjälpa medlemsstaterna att hantera plötsligt och omfattande mervärdesskattebedrägeri.

- **Val av instrument**

Ett direktiv föreslås för att ändra mervärdesskattedirektivet.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Vid tidpunkten för den andra förlängningen lade kommissionen fram en rapport om hur förfarandet för omvänd betalningsskyldighet fungerar och dess effekter i förhållande till artiklarna 199a och 199b i mervärdesskattedirektivet¹¹ och drog då slutsatsen att åtgärderna i dessa artiklar var användbara för att bekämpa bedrägerier.

- **Samråd med berörda parter**

För denna förlängning skickades ett frågeformulär, som alla medlemsstater besvarade, den 6 mars 2026 för att bedöma den nuvarande användningen av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet och för att fråga om det, på grundval av erfarenheter på nationell nivå, skulle vara lämpligt att förlänga förfarandet för omvänd betalningsskyldighet och mekanismen för snabba insatser ytterligare en begränsad tid.

Av svaren framgår att alla medlemsstater (utom Malta) tillämpar förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på minst en kategori i artikel 199a i mervärdesskattedirektivet. Förfarandet för omvänd betalningsskyldighet tillämpas på handeln med utsläppsrätter för växthusgaser av 22 medlemsstater och är därför den mest använda kategorin. Därefter används förfarandet för omvänd betalningsskyldighet i fallande ordning för kategorin mobiltelefoner (15 medlemsstater), andra enheter för efterlevnad av direktivet om handel med utsläppsrätter (14 medlemsstater), spelkonsoler, pekdatorer och bärbara datorer (14 medlemsstater), integrerade kretsanordningar (12 medlemsstater), gas och el som levereras till en beskattningsbar återförsäljare (12 medlemsstater), råmetaller och metallhalvfabrikat (12 medlemsstater), certifikat för gas och elektricitet (10 medlemsstater), spannmål och industrigrödor (6 medlemsstater) och telekommunikationstjänster (5 medlemsstater).

24 medlemsstater förklarade att förfarandet för omvänd betalningsskyldighet, så som det tillämpas nationellt, har varit användbart i kampen mot bedrägerier.

¹¹ Rapport från kommissionen till rådet och Europaparlamentet av den 8 mars 2018 om effekterna av artiklarna 199a och 199b i rådets direktiv 2006/112/EG på bedrägeribekämpning (COM(2018) 118 final).

Även om det aldrig använts i praktiken ansåg 18 medlemsstater att det fortfarande skulle vara lämpligt att behålla mekanismen för snabba insatser i samma eller något ändrad form.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Utöver kommissionens arbete på detta område offentliggjorde Europaparlamentets utredningstjänst (EPRS) den 22 juni 2026 en omfattande studie om genomförandet, effekterna, ändamålsenligheten och den framtida relevansen beträffande förfarandet för omvänd betalningsskyldighet för mervärdesskatt i EU¹². I denna externa studie rekommenderas fortsatt tillämpning av artiklarna 199a och 199b efter 2026, särskilt under övergången till ramen med mervärdesskatteregler för den digitala tidsåldern och bredare digitala kontroller för mervärdesskatt. Samtidigt understryks i studien att förfarandet för omvänd betalningsskyldighet bör fortsätta att användas under förutsättning att det regelbundet ses över, påvisade bedrägeririsker finns och att det är proportionerligt, samt att dessa åtgärder bör ingå i en bredare och alltmer digital EU-ram för bedrägeribekämpning på mervärdesskatteområdet.

Detta förslag om att förlänga tillämpningen av artiklarna 199a och 199b i mervärdesskattedirektivet är därför i stort sett i linje med resultaten och rekommendationerna i studien från EPRS.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Eftersom detta förslag förlänger bedrägeribekämpningsåtgärder på mervärdesskatteområdet kommer det inte att få några negativa konsekvenser för unionens budget.

¹² Se [The implementation and impact of the VAT reverse charge mechanism in the EU](#) (inte översatt till svenska).

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller förlängningen av tillämpningsperioden för det frivilliga förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa varor och tillhandahållande av tjänster som är känsliga för bedrägerier och mekanismen för snabba insatser mot mervärdesskattebedrägeri

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113, med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten, med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹, med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande², i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och av följande skäl:

- (1) Genom rådets direktiv 2006/112/EG³ kan medlemsstaterna välja att använda förfarandet för omvänd betalningsskyldighet för betalning av mervärdesskatt på leveranser av i förväg fastställda varor och tillhandahållanden av tjänster som är särskilt känsliga för bedrägeri, i synnerhet för gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag (MTIC-bedrägeri). Förfarandet för omvänd betalningsskyldighet gör det möjligt för medlemsstaterna att utse mottagaren av leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som betalningsskyldig för mervärdesskatt. I det direktivet fastställs även mekanismen för snabba insatser som ger medlemsstaterna, på vissa strikta villkor, ett snabbare förfarande som gör det möjligt att införa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet för andra kategorier, vilket leder till ett lämpligare och effektivare svar på plötsliga och omfattande bedrägerier. Tillämpningsperioden för både förfarandet och mekanismen upphör att gälla den 31 december 2026.
- (2) Den 11 mars 2025 antog rådet direktiv (EU) 2025/516⁴, som bland annat fastställer krav på digital rapportering för gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster inom unionen mellan beskattningsbara personer. Medlemsstaterna ska tillämpa de nationella åtgärder som införlivar dessa krav från och med den 1 juli 2030. Kraven innebär användning av ett obligatoriskt elektroniskt system, inbegripet e-fakturerings för gränsöverskridande transaktioner mellan företag,

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>).

⁴ Rådets direktiv (EU) 2025/516 av den 11 mars 2025 om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller mervärdesskatte regler för den digitala tidsåldern (EUT L, 2025/516, 25.3.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/516/oj>).

nästan realtidsrapportering och automatiserad dataöverföring, och möjliggör till exempel korshänvisningar av rapporterade uppgifter på transaktionsnivå. De bör i hög grad bidra till kampen mot MTIC-bedrägeri.

- (3) Den 6 februari 2026 skickade kommissionen ett frågeformulär till medlemsstaterna om deras faktiska användning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet och deras synpunkter på hur förfarandet för omvänd betalningsskyldighet och mekanismen för snabba insatser fungerar och hur användbara de är som verktyg för bedrägeribekämpning. Det framgår av svaren att nästan alla medlemsstater tillämpar förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på minst en typ av vara eller tjänst, där systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser är den mest använda kategorin. Dessutom förklarade de flesta medlemsstater att förfarandet för omvänd betalningsskyldighet, såsom det tillämpas nationellt, har varit användbart för att bekämpa bedrägerier och ansåg att det var lämpligt att förlänga tillämpningen av det. De ansåg också att mekanismen för snabba insatser, även om den ännu inte har använts i praktiken, var användbar som en avskräckande åtgärd, eftersom den gör det möjligt för kommissionen att agera mycket snabbt i händelse av plötsligt och omfattande mervärdesskattebedrägeri.
- (4) Förfarandet för omvänd betalningsskyldighet och mekanismen för snabba insatser har varit användbara som tillfälliga och riktade åtgärder, och om de upphör skulle det beröva medlemsstaterna effektiva verktyg för att bekämpa bedrägerier. Tillämpningsperioden för förfarandet för omvänd betalningsskyldighet och mekanismen för snabba insatser bör därför förlängas ytterligare en begränsad tid för att göra det möjligt för medlemsstaterna att införa de krav på gränsöverskridande digital rapportering som föreskrivs i rådets direktiv (EU) 2025/516 och införa eller anpassa nationella regler för e-fakturerings.
- (5) Eftersom målet med detta direktiv, nämligen att bibehålla effektiva verktyg för bedrägeribekämpning, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av åtgärdens verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.
- (6) Förlängningen kommer inte att ha några negativa effekter på den del av unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.
- (7) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 199a.1 ska de inledande orden ersättas med följande:

”Till och med den 30 juni 2030 får medlemsstaterna för följande leveranser eller tillhandahållanden föreskriva att den betalningsskyldiga personen är den beskattningsbara person till vilken leveranserna eller tillhandahållandena görs:”
- (2) Artikel 199b.6 ska ersättas med följande:

”6. Den särskilda åtgärd enligt en mekanism för snabba insatser som föreskrivs i punkt 1 ska gälla till och med den 30 juni 2030.”

Artikel 2

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*